

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1972 ஆகஸ்ட் 24]

(7) தமிழ்நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (ஐந்தாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/1971).

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, “சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள தமிழ்நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (ஐந்தாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன் மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1971ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (ஐந்தாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு சட்டமன்றப் பேரவையில் 14—12—1971-ல் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு அதனை ஆய்வு செய்வதற்காக ஆய்வுக் குழு ஒன்றிற்கு அது அனுப்பப்பட்டது. ஆய்வுக் குழு கேட்டுக்கொண்ட தன் பேரில், வணிகக் கழகங்களும், ஏனைய வர்த்தகச் சங்கங்களும் சட்ட முன்வடிவில் செய்யக் கருதிய திருத்தங்கள் குறித்து கருத்துரை வழங்கும்படிக் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டன. ஆய்வுக்குழு பரிசீலனை செய்வதற்காக 30 வர்த்தக சங்கங்களிடமிருந்து ஆலோசனைகளும், கருத்துரைகளும் பெறப்பட்டன. ஆய்வுக் குழு மொத்தத்தில் நான்கு முறை கூடியது. சட்ட முன்வடிவின் ஒவ்வொரு பிரிவையும் பரிசீலித்து 3 —7—1972-ல் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் தனது ஆய்வுகளுக்கு இறுதி வடிவம் கொடுத்தது. ஆய்வுக் குழுவின் அறிக்கையும் அக்குழு செய்த திருத்தங்களுடன் கூடிய சட்ட முன்வடிவும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்கனவே அனுப்பப்பட்டுள்ளன. குழு செய்த முக்கியமான மாறுதல்களாவன :—(1) சட்ட முன்வடிவின் 2-வது பகுதியில் தமிழ் நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 2 (V) பிரிவில் உள்ள திருத்தம் விவசாயிகள் விற்பனை செய்யும் ரப்பர், பாக்கு இவைகளுக்கு விதிக்கப்படும் வரியைப் பொறுத்தவரை அத்திருத்தம் குழுவால் விட்டுவிடப்பட்டுள்ளது. சட்ட முன்வடிவின் 3-வது பகுதியில், சட்டத்தின் 3 (3) பிரிவில் உள்ள திருத்தங்கள் சரக்குகளை விற்பனை செய்கிற வியாபாரியும் சரக்குகளைக் கொள்முதல் செய்கிற வியாபாரியும் கொடுக்கவேண்டிய உறுதி மொழியையும் வரி விதிப்பதை விற்பனை முனையிலிருந்து கொள்முதல் முனைக்கு மாற்றுவதையும் பொறுத்தவரை அத்திருத்தங்களை இக்குழு நீக்கி உள்ளது. சட்ட முன்வடிவின் 5, 7, 8, 12, 19, 20, 25-வது பகுதிகளில் குறிப்பிட்டுள்ள கால அளவை ஒரு சீராக 5 ஆண்டுகள் எனக் குழு

@ 263-269 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு X ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1972 ஆகஸ்ட் 24] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

மாற்றி அமைத்துள்ளது. சட்டத்தின் 21-ஏ பிரிவில் செய்யக் கருதியுள்ள திருத்தத்தை சட்ட முன்வடிவின் 11-வது பகுதியில் குழு மாற்றி அமைத்துள்ளது. வரியை உடன்பட்டு தீர்த்துக்கொள்வதற்கான வசதிகளை வியாபாரிகளுக்கு அளிப்பதற்காகவும், வியாபாரியின் அனுமதிச் சீட்டை ரத்து செய்யுமுன் அவரது தரப்பை எடுத்துச் சொல்ல அவருக்கு வாய்ப்பினைக் கொடுப்பதற்காகவும் இவ்வாறு திருத்தப்பட்டுள்ளது. சட்ட முன்வடிவின் 12-வது பகுதி சட்டத்தின் 22-வது பிரிவிற்குப் பதிலாகப் புதிய பிரிவை அமைத்துக்கொள்ள முற்படுகிறது. பதிவு பெற்ற வியாபாரி அல்லாத எவரும் வரி வசூல் செய்வதைத் தடை செய்யவும் பதிவு பெற்ற வியாபாரி ஒருவர் இச் சட்டம், விதிகள் இவற்றின் விதித்துறைகளை மீறி வரி வசூல் செய்வதை தடை செய்வதற்கும் இவ்வாறு புதிய பிரிவு அமைத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. செய்யக் கருதப்பட்டுள்ள 22-வது புதிய பிரிவுடன் விலக்கு நிபந்தனை ஒன்றைக் குழு சேர்த்துள்ளது. எந்தச் சரக்குகளின் விற்பனை அல்லது கொள்முதல் விலை அமுலில் உள்ள ஒரு சட்டத்தால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறதோ அப்பொருள்கள் குறித்து பதிவு பெற்ற வியாபாரி ஒருவர் இச்சட்டத்தின்கீழ் ஏற்கெனவே அனுமதித்துள்ள வரியை வசூலிப்பதற்கு இந்தத் தடை பொருந்தக்கூடாது என்பதே இதன் நோக்கம். சட்டத்தின் 36, 37, 38-வது பிரிவுகளில், சட்ட முன்வடிவில் 21, 22, 23-வது பகுதிகள் மூலம் செய்யக் கருதியுள்ள திருத்தங்களில் மேல் முறையீட்டு நடுவர் மன்றத்திற்கும் உயர்நீதி மன்றத்திற்கும் செய்துகொள்கிற மேல்முறையீடுகளுக்கும் மறு விசாரணை மனுக்களுக்கும் செலுத்தத்தக்க கட்டணங்களை விதிகள் மூலம் வரையறுக்கும் அதிகாரத்தை மேற்கொள்ள விதித்துறை இயற்றப்பட்டது. தற்போதுள்ள விதித்துறைகளை அப்படியே வைத்துக்கொள்ளலாமெனக் குழு முடிவு செய்தது. சட்ட முன் வடிவின் 27-வது பகுதி சட்டத்தின் 42-வது பிரிவைத் திருத்த முற்படுகிறது. சோதனைச் சாவடிகளில் வண்டிகளை சோதனை யிடுவதற்கும், தடுத்து நிறுத்துவதற்கும் இப்பிரிவில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்போது உள்ள விதித்துறையின்படி, பயணிகள் மோட்டார் வண்டியில் எடுத்துச் செல்லப்படுகிற சரக்கு களும் சோதனைக்கு உட்பட்டவையாகும். சரக்கு வண்டிகள் அல்லது படகுகளில் மட்டும் எடுத்துச் செல்லப்படுகிற சரக்குகள் தொடர் பாக பார்வையிடுவதும் சோதனை செய்வதும் நடைபெறும் வகையில் இவ்விதித்துறை தற்போது திருத்தப்பட்டுள்ளது. செய்யக் கருதியுள்ள திருத்தத்தைக் குழு கீழ்க்கண்டவாறு மாற்றியுள்ளது.

1972 ஆகஸ்ட் 24] திரு. ப. உ. சண்முகம்]

அதாவது, சோதனைச் சாவடியின் அல்லது தடை அமைப்பின் பொறுப்பு வகிக்கிற அதிகாரி, அவ்வாறு எடுத்துச் செல்லப்படுகிற சரக்குகளின் விற்பனை அல்லது கொள்முதலுக்கு இச்சட்டத்தின்கீழ் வரி செலுத்துவதற்காக அவை சரியாகக் கணக்கில் கொண்டு வரப் பட்டுள்ளனவா என்பதைப்பற்றி மட்டும் அவர் தெரிந்துகொண்டால் போதும். சரக்குகளின் சொந்தக்காரர் பெயரில் ரசீது கொடுப்பதற் காகவும் இக்குழு விதித்துறை ஒன்றைச் சேர்த்துள்ளது; அப்போது தான் பின்னொரு தேதியில் அவர் அவற்றை எளிதில் திருப்பிப் பெற முடியும்.

இத்தீர்மானத்தை மேலவை ஏற்குமாறு நான் வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் : முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (ஐந்தாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/1971) பரிந்துரைகள் செய்வதற்காக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

* THIRU S. NARAYANASWAMY : Sir, I rise to say how very much I appreciate most of the amendments that have been accepted by the Select Committee and incorporated in the Amending Bill.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Almost all the amend-
ments.

THIRU S. NARAYANASWAMY : Almost all is what I said. In doing so, I wish to make some observations on the operation of the M.G.S.T. Act. I wish to say that as the President of the Southern India Chambers and earlier as Vice-President, I had the dubious privilege of receiving a large number of memoranda on the operation of the General Sales Tax Act. It has gone on for the last 15 years. I have been representing before the Select Committees of the Tamil Nadu Legislature from time to time on the M.G.S.T. Act and I happen to know one thing. It is not very much what the Act contains, but the way in which it is operated that has caused a tremendous amount of heart-burning and distress to a large number of merchants. You have travelled a great deal from the

[Thiru S. Narayanaswamy] [1972 ஆகஸ்ட் 24]

time when I put goods on a lorry, till it went to a check post and the lorry man forgot to produce some voucher or form which he ought to have produced and my goods were forfeited. From that time to this, you have changed the law. You have begun to recognise that a poor merchant who sends the goods across did benefit a great deal after he made this representation years ago. But even so, I wish to say to-day that the rates of sales-tax have gone so high that we have to describe the typewriters as luxury article with a view to justify a 15 per cent levy of the sales tax. The first levy is excise duty levied by the Government of India and the second is sales-tax levied at State level. Nobody seems to feel that either the excise duty or sales-tax is paid in Indian currency. Nobody is allowed to complain about it. The Union Finance Minister used to announce a stringent excise duty and immediately after, warn the merchants against profiteering. This is an ironical thing that he used to do. At the State level also, sales-tax has been raised from time to time. But this is not the forum or occasion to speak about the rates of sales-tax. I only say that this has resulted in a great deal of hardship, because of the difficulties felt particularly by the small merchants, in having to face the Commercial Tax Officer and the way the Act is administered. This Act more than any other Act of the Legislature, affects the largest number of people, because the largest number of people engaged in economic activity in India are the Services Sector, namely, the traders. They are not industrialists like me. Being traders, they have not got the access to big people and they get into trouble and they come to the Chamber itself and say, 'What is it, Sir, you have done to remedy the grievances that we have had?' So, what we do is this. We arrange Sales Tax Conferences year after year, and we express ourselves very hard. We pass resolutions which mean next to nothing, because nobody acts on those Resolutions. Government are not impressed by those resolutions; Government are not prepared to accept the suggestions. Finally we had the Loganathan Committee and had the Report made and finally some of those recommendations were accepted by the then Government. I am glad to say that this is one subject on which while revenue has been steadily increasing, there has also been some attention bestowed more recently on the complaints from the business community.

1972 ஆகஸ்ட் 24]

[Thiru S. Narayanaswamy]

That is why I feel heartened to speak on this subject. I only want to say one thing on this subject. I do not want to make a meandering speech, which means nothing to you. I only want to say this. Do not defeat in detail what you concede in principle. You have conceded a number of things, a number of things through this Amendment. But then when that poor assessee goes to the sales-tax office and sits there from morning to evening, he is asked to come on the third day, because the concerned sales-tax officer is very busy in selling benefit performance tickets. It becomes very difficult for the trader. I only appeal to you to do one thing. Please do not utilise the services of the Commercial Tax Officer for all and sundry purposes and take him away from his main work. That is what I appeal to you. I am not making it as a complaint. It is more an appeal. He is far too busy with so many other things. I know they do not come to me because I know the Sales Tax Officers, but other people come to me. But I know these Commercial Tax Officers have been entrusted with all sorts of work. I know they do not like it. But they have not much choice. They have only the Hobson's choice. Therefore, they do these or the other things. Do not load them with too much, so that the assessee community will have an occasion to go and settle their accounts quickly. The most unproductive work that a commercial man can do is to go and wait at Commercial Taxes man's office for the whole day and at the end of the day be asked to come a couple of days later, or four days later. Now this is very important. Therefore, if you reduce the hardship of the assessee community, you would be earning for yourself their gratitude, their goodwill and they will pay their taxes. I know the Hon. the Revenue Minister is smiling because he thinks it is impossible to secure goodwill as between the people who pay revenue and the people who receive the revenue. It is not so. It is not so to-day in the Income-tax Office. Assesseees tell me, 'Why don't you have this substituted by a Central excise or a Central Income-tax, so that the Centre can tax and distribute it to all the States?' For this, I have told them that it is impracticable and this will not work. Therefore, sales tax up to a point, at least multi-point, has to be collected at the State level. I have argued for Central sales tax on certain matters. I have argued for it because I wanted to reduce the area of distress caused to the assesseees. With that

[Thiru S. Narayanaswamy]

[1972 ஆகஸ்ட் 24]

view, I said, "Why don't you collect the sales-tax like Excise Duty at the factory point and turn it over to the State Government at the appropriate time?" We have done a wrong thing. I will explain one thing. If an article was really subject to multi-point sales-tax on 3 points, the poor fellows, the merchants, in their ignorance, went and represented it to the Government and at Select Committees and said this is subject to multi-point sales-tax at 5 points. They wanted to be saved and to have it as a single point tax. The Government took them at their word and multiplied the multi-point sales-tax by 5 instead of 3 points and the single point sales-tax has become a huge affair. I blame the merchant community for their ignorance, for the enthusiasm with which they advocated the single point tax and brought trouble on themselves. I want you to understand what they did. As one who went to the Central Government and to the State Government from time to time on this point, I am telling you, 'Do not victimise the business community in administering any statute'. Remember one thing that we are dealing with fellow human beings. We are telling Government that if traders can sit in their shops, they will be able to sell goods for a further hundred rupees instead of spending their time unproductively at the Sales Tax Office doing nothing. It is with a feeling of deep distress that they wait to be called in to show their files and books. It is all right to go on saying that there is a large amount of evasion. I want to know in which tax there has been no complaint about evasion. Everywhere there is a complaint. The Income-tax people complain. The Wealth Tax people complain. The Capital Gains Tax people complain. Anywhere where tax is levied, we want to prove that the people in general in India are dishonest people. This is not an Indian phenomenon. This is totally a global phenomenon, but let us remember. Traders do this job of collecting sales-tax and keeping accounts. At times your summary assessments result because of your suspicion against a particular merchant. It creates hardship for him, creates ill-liquidity for him, making him pay tax which he has not collected and reducing the working funds he has for doing his petty trade. I have seen many instances like people coming to my Chamber and making representations. It happens not once or twice. About the whole range of complaints, I think this is hardly the time for me to go into

1972 ஆகஸ்ட் 24]

it. I would only say this because the checkpoint hardships have been reduced. I see from the very Bill and the amendments of the Select Committee that this has been reduced. I am very happy about it. I want you to be a little more responsive to the representations of the business and trading community. Industrialists, of whom I am one, are quite capable of taking care of their own interests. But the small trader has no avenue except this conference to which he represents. Please understand his point of view and treat him as a human being as, I know, you want to treat him. It is all right for you to treat him as a human being but will you see to it that there is a reasonable chance of his being so treated by the Commercial Tax Officers and the peons attached to their officers? The peon attached to the office is a very, very important individual. He can make or mar things. This is what is happening to-day. While I welcome the overwhelming—I am using the word deliberately—majority of the amendments that have been incorporated in this Bill, I want you to see that you do not defeat in detail what you concede in principle in the Statute that we are passing to-day. Thank you, Sir.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I wish to speak only about the general observations on the Sales Tax Bill and the amendments that have been proposed under the Sales Tax Act. All of us realise that it is extremely important for our State to collect sales tax properly because the Hon. Minister himself said the revenue expected was over Rs. 110 crores or nearly Rs. 110 crores. Any Government which want to achieve satisfactory collection has necessarily to adopt coercive process in trying to obtain the maximum amount of collection that they can under the head of 'Sales Tax.' But I would like to point out that in our Sales Tax Department like the Income Tax Department of the Government of India, there should be one principle, as a rule, which I think Government—any Government, either this Government or any Government—should follow. The Income-tax Department is never used by the Government of India for any collection work apart from the collection of income tax. Similarly, the Income-tax Department is not used for collecting loans from the people, for the Government of India loans that may be floated. In fact, very strict instructions have been given to the Income-tax Officers that excepting for the collection of

[Thiru A. R. Damodaran] [1972 ஆகஸ்ட் 24]

income-tax, they should not participate in any fund raising campaign. Unfortunately, in our State, it is not only followed by this Government but was followed by the previous Government also that if any Government loan is floated, whenever a Fund is started for any good purpose even, it is the Sales Tax Officer that first comes to the shop of the trader and says, 'Please donate Rs. 100, Rs. 1,000 or Rs. 5,000'. In fact, in recent campaigns, they have linked it up to the amount of tax that an assessee pays and if an assessee has paid 30 or 40 thousand rupees, the Sales Tax Officer fixes a definite percentage of the sales tax that is remitted by the merchants and demands that as a donation for this or that cause. Sir, I am not going into the Funds that are being raised for various good purposes. My only point is this. If the Sales Tax Department is going to be used for this purpose, it will necessarily result in the utmost corruption in that Department and as the Sales Tax Officers themselves have told me, if they receive handsome donations from the assesseees who evade the sales tax, there is necessary compulsion to see that they do not pass any strict order regarding that particular trader's assessment. I would, therefore, plead with the Government on very general lines that it would be a very good idea if the Sales Tax Department is totally excluded from all fund-raising campaigns of the Government. They have the Road Transport Department which is the usual Department for collection of donations from the bus-owners and lorry-owners. You cannot get a brake certificate without paying Rs. 100 as donation or you cannot get a permit without paying another hundred. These are the necessary forms of corruption which we have to put up with in our democratic Government. But, I think, to safeguard the interests of the Sales Tax Department itself, sufficient care should be taken to see that they are not involved in these campaigns and I am making this with the sincere belief that at some stage or other the Government will think about this matter because it will spoil the very atmosphere of the Government in our State.

The other thing is about the checkpoints that are put up on the Highways to check the lorries that carry consignments, in and out of Madras City. I realise, Sir, that checkpoints may be necessary; I have often gone across because necessarily I have to cross Tambaram when I go back to Cuddalore. Hundreds of lorries are tied up everyday and all the drivers have to go to the small building

1972 ஆகஸ்ட் 24]

[Thiru A. R. Damodaran]

which is located away from the Highways and some process of inspection takes place. I have never been inside that station myself. But I have heard from the drivers that there is considerable delay and there is not the feeling that the lorry-owner who has invested Rs. 75,000 or Rs. 80,000 on a lorry can have an economic operation unless he has the lorry operating to the maximum extent which means that he must make a trip everyday and some of them are unfortunately delayed for considerable time at the checkposts. I do not know the exact figures; on Madras—Tiruchirappalli Highways alone more than 1,000 to 1,500 lorries pass everyday and it is a tremendous strain on the Sales Tax Officers. I do not exactly know whether they are having shift system and how many officers are employed. I would definitely plead that the Hon. Minister may take into account the heavy density of lorry traffic on the Highways. Some attempt should be made to increase the staff at the checkposts and to relieve them not after a period of 5 or 6 hours—it is an extremely tiring task—but once in two or three hours because the strain of looking into so many way bills and receipts is indeed tremendous. Incidentally I would like to mention a matter which I have mentioned many times in this House and I am sorry I have to be repetitive. I mentioned two or three days ago about the unauthorised sale of petrol in Madras City and I hope the Hon. Minister has taken some action in this regard. But may I point out that in the Tambaram Checkpost, the irony of the matter is, on either side of the Commercial Taxes Checkpost, there are six shops selling kerosene to the dorries which are being checked by the Commercial Taxes Department. I would only mention this to say that at least in places where the Commercial Taxes Department is so visible, some action may be taken to prevent this. There are difficulties, I believe, in checking all these all over the State. In fact, my estimate is to have made this estimate that our State is losing over Rs. 75 lakhs by way of sales tax as well as the percentage share of excise duty by the sale of kerosene unauthorisedly to HSD lorries. But I realise there are practical difficulties, because the shops which are one day selling in one spot move with amazing rapidity and half a mile away, into another tea shop. There are practical difficulties in identifying them. I would suggest, Sir, that at least where they have a commercial tax check-post, to convince

[Thiru A. R. Damodaran] [1972 ஆகஸ்ட் 24]

some of us that the Commercial Taxes Department is doing its work properly, some action may be taken to see that shops by the side of the check-posts at least are not allowed to function because it conveys a wrong impression that an unofficial licence has been given by the Commercial Taxes Department for the operation of these shops and many people who see this next door to the check-post take advantage of it and probably start many more shops. I would, therefore, plead that some vigorous action should be taken to see that in that area such an unauthorised, illegal sale is not permitted.

The other point is about the courtesy that should be extended to the Sales-tax assesseees. Sir, although Thiru Narayanaswamy did not agree about the benefits of single point taxation, I would state, as a dealer in petroleum trade, that the single point taxation, although heavy, has been extremely beneficial.

THIRU S. NARAYANASWAMY: I am not in disagreement at all on the single point taxation.

THIRU A. R. DAMODARAN: Probably he was stating that in calculating single point, the incidence had been made very heavy. Sir, as far as our trade is concerned and as far as many trades are concerned, we are very happy with the single point system because the person who supplies us with the goods pays taxes to the Government and we are not unnecessarily worried by the Sales Tax Department. Unfortunately, Sir, in recent times, a habit has crept in that even though we are paying very little by way of general sales tax, a notice would be sent suddenly that at such an hour, you are requested to be present at the Deputy Commercial Taxes Officer's Office. When we go there, we are told that we have not been called for sales tax assessment work at all but in connection with some fund-raising campaign. That is why I mention, Sir, that there should be greater courtesy to the assesseees. I realise it is very difficult for Government servants to be invariably courteous to all the members of the public who may come and harass them at all times and the whole day. But at least the Sales Tax Department which is responsible for the collection of Rs. 110 crores should be requested to show certain courtesy and many of us who are called before the Sales Tax Department are not even offered a chair to sit down, Sir.

THIRU S. NARAYANASWAMY: Hear, hear.

1972 ஆகஸ்ட் 24]

THIRU A. R. DAMODARAN: Our Managers and Clerks go. I never go personally, but I send my people who are treated with less dignity than class IV peons, Sir. In Delhi to-day if you walk on the corridors of the Secretariat, when a Secretary of the Department walks along the corridor, no class IV officer gets up, but in Tamil Nadu, the reverse is the process. The class IV officer sits in the chair; the assessee who is a one-lakh-rupee assessee has to stand before him and say, "Sir, please finish my assessment." I would request you, Sir, that in keeping with the modern trends, modernism, rationalism, socialism, etc., we should also extend certain elementary courtesies to the sales tax assessee who are also contributing a great deal to the financial resources of our State. Thank you, Sir.

* திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, சபையின் முன் வந்திருக்கும் திருத்தம் விற்பனை வரிச் சட்டத்திற்கான திருத்தம். பொதுவாக வரிச் சட்டம் வருகிறது என்றாலே, எதிர்க் கட்சிகள் அதை எதிர்ப்பது வழக்கம். ஆனால் இன்று வந்திருக்கும் திருத்தம் வரியைக் கூட்டுவதற்காக அல்ல. வரி வசூலிப்பதில் நேரக்கூடிய சில கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்காக இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது. இதற்கு ஒரு பொறுக்குக் குழுவை நியமித்து அது இதைப் பற்றி விவரமாக ஆலோசித்து இந்தச் சட்டத்தினைக் கொண்டுவந்த தற்காக அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் எதிர்க் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் கொடுத்த திருத்தங்கள் ஒன்றிரண்டை அவர் சரியான விடையளித்து திருத்தத்தை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ள வைத்தார். பொறுக்குக் குழுவில் நாங்கள் சொன்ன மற்றத் திருத்தங்களை யெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய குறைகளை யெல்லாம் நீக்குவதற்காக நல்ல முறையில் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது. நிர்வாகத்திற்கு வருமானம் வரக்கூடிய ஒரு வழி விற்பனை வரி. இந்த வரியின் வசூல் நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும் என்பது எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களின் எண்ணம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த வரியை நல்ல முறையில் வசூலிப்பதற்கும், வரி செலுத்துபவர்கள் கஷ்டப்படாமல் இருப்பதற்கும் இந்தத் திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்படுகின்றன. இது மிகவும் பாராட்டக்கூடிய விஷயம். எனக்கு முன் பேசிய திரு. சித்ரா நாராயணசாமி. அவர்களும் இதைச் சொன்னார்கள். பல நல்ல

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1972 ஆகஸ்ட் 24]

திருத்தங்களை வலியுறுத்தி நிறைவேற்ற இருக்கும் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கும் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டி வரவேற்கின்றேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரி திருத்த மசோதா விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் பொதுவாக திருத்தத்தை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். பொறுக்குக் குழுவில் அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்த பல்வேறு கருத்துக்களையும் ஆராய்ந்து பார்த்து எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்ட கருத்துக்களையே கொண்டு, கருத்து வேறுபாடு கொஞ்சம் கூட இல்லாமல், இப்படி ஒரு திருத்தச் சட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எப்படி எனக்கு நன்றி தெரிவித்தாரோ, அதே போல இந்தக் குழுவிலே ஒத்துழைத்த எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி நான் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொதுவாக விற்பனை வரி அதிகாரிகளைக் கொண்டு நன்கொடைகளை வசூலிக்கிறோம், வேறு பல கடன் பத்திரங்களை எழுப்பி அவர்களை விற்கச் சொல்லுகிறோம் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்வேன். சென்ற ஆண்டு நாட்டில் பெரிய படையெடுப்பு ஏற்பட்டபோது பாதுகாப்பு நிதி வசூல் என்பதற்காக அரசாங்கம் தனி ஆணையையே பிறப்பித்தது. பாதுகாப்பு வசூலில் விற்பனை வரியைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் கலந்து கொள்ளக் கூடாது என்றே ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்தெந்த நேரத்தில் அப்படி ஒரு வசூல் வருகிறதோ அப்போது இந்த இலாகாவைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்று, அரசாங்கத்திற்கு இருக்கின்ற சொந்த சுயநலத்தை வைத்தே, ஒரு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூடச் சொல்லலாம். ஏனென்றால் அரசாங்கத்திற்கு வரும் வருவாயைப் பாதிக்கும் என்பதற்காகவும் வியாபாரிகளுக்கும் தொந்தரவு இருக்கக் கூடாது. அதிகாரிகளும், “நான் நன்கொடை வசூலித்து விட்டேன் ஆகவே வரிகளை வசூலிக்க முடியவில்லை” என்று சாக்கு சொல்லக்கூடாது என்பதற்காகவும் இப்படி ஒரு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது.

THIRU A. R. DAMODARAN : May I know, Sir, if the prohibition extends only to the collection of National Defence Fund or other funds also?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, நான் சென்ற ஆண்டே ஆணை பிறப்பித்ததைச் சொன்னேன். தேசியப்

1972 ஆகஸ்ட் 24]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

பாதுகாப்பு நிதி திரட்டுவதற்கு, விற்பனை வரி இலாக்காவினரைப் பயன்படுத்தக் கூடாது, பயன்படுத்த மாட்டோம் என்று தெரிவித்திருக்கிறேன். எப்போதாவது தவறான சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுமானால் அதற்கு அரசாங்கம் தக்க சமாதானம் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்று இந்த அவைக்குக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த அரசுக்கு அப்படிப்பட்ட நோக்கம் கிடையாது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டும். விற்பனை வரி இலாக்கா அலுவலகத்திற்கு வியாபாரிகள் சென்றால், அவர்களை இலாக்காவினர் தாழ்வாக நடத்துகிறார்கள் என்றெல்லாம் தெரிவிக்கப்பட்டது. விற்பனை வரி அதிகாரிகள் இப்படி இப்படி நடத்துகிறார்கள், தாழ்வாக நடத்துகிறார்கள், மனிதர்களாக நடத்துவதில்லை என்றெல்லாம் திரு. சித்ரா நாராயணசாமி பேசும்போது இங்கே சொன்னார்கள். இத்துறையிலிருக்கிற அத்தனைபேரும் தவறு செய்கிறவர்களைப்போல நினைக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதில் நான் தெரிவித்துக்கொள்வது, சென்ற ஆண்டு வியாபாரிகள் மட்டும் இந்த அரசுக்கு ரூ. 110 கோடி தந்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பணத்தைக் கொடுக்கிற வியாபாரிகள் எல்லாம் கள்ளர்கள் என்று சொல்லும் அளவிற்கு இரக்கமற்றவனல்ல நான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், ஒன்றை அவர்களும் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எல்லா வியாபாரிகளும் தவறு செய்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. அதே சமயம், ஒரு வியாபாரியும் தவறு செய்வதில்லை என்று சொன்னால், அது தவறு. தவறு செய்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். இல்லாமல் இல்லை. இதை அவர்களும் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அப்படித் தவறு செய்கிறவர்களைச் சோதனை போட்டு, கணக்குகளை எடுத்துப் பிடிப்பது அரசாங்கத்தின் வேலையாக இருக்கிறது. இதில் தவறேது மில்லை என்று நினைக்கிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் இன்னொன்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த இலாக்கா அதிகாரிகள் நிச்சயமாக எந்தெந்த இடத்தில் தவறு செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அங்கே விசாரித்து நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வியாபாரிகள் இந்த இலாக்கா அலுவலகங்களுக்குச் சென்றால் உட்கார நாற்காலி கொடுப்பதில்லை. நான்காம் தர ஊழியர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டு, இவர்களை நிற்க வைக்கிறார்கள்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1972 ஆகஸ்ட் 24]

என்று திரு. தாமோதரன் அவர்கள் குற்றஞ்சாட்டினார்கள். அப்படி நடந்திருந்தால் வருத்தப்படுகிறேன். எங்கே நடந்திருந்தாலும், உடனடியாகப் பரிசீலிக்கலாம், இப்படிப்பட்ட குறைகளை நிவர்த்திக்கலாம். ஆனால், சில அலுவலகங்களிலே, அதிகாரிகள் உட்காரவே சரியாக நாற்காலி இல்லை, மேஜை இல்லை என்ற புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் பார்த்து சீக்கிரத்தில் பரிசீலித்து, அவர்களுக்கு நாற்காலி மேஜைகள் வாங்கிக் கொடுக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யும். அதேபோல், வியாபாரிகள் வந்தால், அவர்களை உட்காரவைக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

*THIRU S. NARAYANASWAMY: The Loganathan Committee has made a specific mention that at least chairs or benches should be provided to the assesseees. It has been mentioned in a whole paragraph which has been devoted to this. I am sure the situation has since improved but in some places it has not been rectified.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: The situation has improved. I will rectify further so that there may not be any complaint.

MR. CHAIRMAN: The Hon. Minister said that it would be rectified in due course.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மேற்கொண்டு புகார்கள் வராதவண்ணம் பார்த்துக்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொன்றையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்னையில் இந்த இலாக்காவின் அலுவலகங்கள் பல இடங்களில் சிதறியிருக்கின்ற காரணத்தால், வருடம் ஒன்றிற்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வாடகையாகக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். லட்சக் கணக்கில் வாடகையாகக் கொடுக்கின்ற இந்த சென்னையில் விற்பனை வரிக் கட்டிடம் ஒன்று கட்டலாமா என்ற யோசனை அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது. வருடாவருடம் லட்சக் கணக்கான பணத்தை வாடகையாக வீணாக்காமல், ஒரு கட்டிடத்தை சென்னையில் கட்டினால் இலாகாவிற்கும் நன்மையாக இருக்கும், வியாபாரிகளுக்கும் வசதியாக இருக்கும். அப்படி ஒரு கட்டிடத்தைக் கட்டலாமா என்று அரசு பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

1972 ஆகஸ்ட் 24]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

செக்-போஸ்ட் நிலைபற்றிச் சொன்னார்கள். அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகளை அடிக்கடி மாற்றுகிறார்களா என்று கேட்டார்கள். நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன், ஒரு “செட்” மாற்றுகிறபோது அடுத்த செட்டிற்கு என்று, மூன்று ஷிப்டுகள் இருக்கின்றன. ஒருவரே எப்போதும் இருப்பதில்லை. ஆகவே, 8 மணி நேரம் என்ற முறையில் மூன்று ஷிப்டுகள் மாற்றி மாற்றி வேலை செய்கிறார்கள். தொடர்ந்து ஒருவரே இருப்பதில்லை. எனவே, அவர்களுக்கு அதிகமாக வேலை இருக்கும் என்று நினைக்கத் தேவையில்லை. அது மாத்திரமில்லை. தாம்பரத்திலே கிரோசின் விற்பனையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவற்றை இப்போது காலி செய்து விட்டோம். இம்மாதிரிக் குறைகள் இருக்குமானால், அதை அரசுக்குத் தெரிவித்தால், அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசும்போது, ஒரு புகாரைச் சொன்னார்கள். நல்ல உபயோகரமான புகார், அதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சென்னையில் சில இடங்களில் லைசென்ஸ் இல்லாத இடங்களில் பெட்ரோல், கெரசின் ஆகியவை விற்கிறார்கள் என்று கூறி, அதைப்பற்றிய தகவல்களை ரகசியமாக என்னிடம் கொடுத்தார்கள். அந்தப் புகாரின் பேரில் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டு உளவு போலீஸ் அதிகாரிகள் சென்னையில் பல இடங்களிலும் சென்று ஒரே நேரத்தில் சோதனை செய்தார்கள். அந்தச் சோதனையில், 328 லிட்டர் பெட்ரோல், 3,630 லிட்டர் மண்ணெண்ணெய், 260 லிட்டர் என்ஜின் ஆயில், 35 லிட்டர் டீசல்-மிக்சட் கெரோசின், கிடைத்திருக்கிறது. இதன் தொடர்பாக, 11 பேர்கள் கைது செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். எங்கெங்கே பிடித்தார்கள் என்பதைக் கூற விரும்பவில்லை. இந்தத் தகவலைக் கொடுத்த நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிப்பதோடு, இத்தகைய உபயோகரமான தகவல்களைக் கொடுத்தால், நிச்சயம் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேற்கூறிய பொருள்கள் பறிமுதலாகியிருக்கின்றன. 11 பேர்கள் கைது செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். வழக்கு நிச்சயம் அவர்கள் பேரில் பதிவு செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உறுதியோடு நம்பலாம். கொஞ்சம் கூட தயவு தாட்சண்யம் இல்லாமல் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, வழக்கு தொடரப்படும். அரசு தரப்பில் இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். நீதிமன்றத்தில் என்ன ஆகும்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1972 ஆகஸ்ட் 24]

என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் அரசுத் தரப்பில் எந்தவிதமான தயவு தாட்சண்யமும் காட்டப்பட மாட்டாது என்று கூறி, இத்தகவலைத் தந்த நண்பருக்கு மீண்டும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அரசுச் சார்பில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்தச் சட்ட முன்வடிவை இந்த மன்றம் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று, தலைவரவர்களே, தங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் : மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி :

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (ஐந்தாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/1971) பரிந்துரைகள் செய்வதற்காக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், மன்றத்தின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பரிந்துரைகள் செய்வதற்காக, எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

[பரிந்துரைகள் இல்லை]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, “சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (ஐந்தாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/1971) திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும்” என்று முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் : மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி :

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (ஐந்தாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/1971) திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.